

5. Офіційний сайт Світової організації торгівлі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.wto.org.

6. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

7. Мировая экономика: прогноз до 2020 года / под ред. А. А. Дынкина. – М.: Магистр, 2008. – 429 с.

8. Kerpatsoglou K., Karlaftis M. G., Tsamboulas D. (2010) The Gravity Model Specification for Modeling International Trade Flows and Free Trade Agreement Effects: A 10–Year Review of Empirical Studies, The Open Economics Journal, P.150–201.

References

1. Melnik T. M. Netarifniy protektsionizm u krayinah ES ta Ukrayini / T. M. Melnik, K. S. Pugachevska // Biznes–Inform. – 2014. – №1. – S.20–28.

2. Head K., Mayer T. (2014) Gravity Equations: Workhorse, Toolkit and Cookbook. In: Handbook of International Economics, Vol.4. Amsterdam: Elsevier, P.131–196.

3. Lyashenko V. I. Institutsiyni pastki perehidnoyi ekonomiki / V. I. Lyashenko // Naukovi pratsi DonNTU. Seriya ekonomichna. – 2005. – Vip.89–1. – S.178–184.

4. World Trade Report 2012: Trade and Public Policies – A Closer Look at Non–tariff Measures in the 21st Century [Electronic resource]. – Mode of access: http://www.wto.org/english/res_e/reser_e/wtr12_brochure_e.pdf.

5. Ofitsiynyy sayt Svitovoi orhanizatsii torhivli [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: www.wto.org.

6. Derzhavnyy komitet statystiky Ukrainy [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

7. Mirovaya ekonomika: prognoz do 2020 goda / pod red. A. A. Dyinkina. – M.: Magistr, 2008. – 429 s.

8. Kerpatsoglou K., Karlaftis M. G., Tsamboulas D. (2010) The Gravity Model Specification for Modeling International Trade Flows and Free Trade Agreement Effects: A 10–Year Review of Empirical Studies, The Open Economics Journal, P.150–201.

Korin I. S., student of Institute of international relations
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine, Kyiv),
korininna@gmail.com

New non–tariff barriers in international trade in 2010–2015

The rates in industrialized countries were significantly reduced after World War II and were at a minimum in the early 80's. Economic integration, especially in Western Europe, promoted trade liberalization. However, there is expansion of «sampling» protectionist trade policy, especially in the form of quotas, voluntary export restrictions and other non–tariff barriers, which allow a discrimination against imported products in favor of domestic ones. Such non–tariff barriers include various quality standards, sanitary restrictions, requirements for environmental performance of equipment limitations issue import licenses, administrative ban on the sale of certain products in certain countries.

The restrict trade supporters tend to believe that their proposals to reduce the interaction between the economy of their country with other economies somehow lead to the creation of new jobs for its citizens and increase their salaries in all countries. They believe that if force consumers to buy goods and services produced within the country, it will strengthen the economy.

However, import restrictions do not allow consumers to defend their interests, referring to foreign suppliers, in case when domestic demand is not satisfied. Companies whose production depends on imported parts and raw materials, lose their competitiveness. In short, the absence of competition from suppliers there is no strong incentive for acquiring competitiveness.

Keywords: non–tariff barriers, the WTO, restrictions, subsidies, discriminatory measures, tariffs, services, licensing, sanctions, the world trading system, the EU, international trade, state control.

Коринь И. С., студентка, Институт международных отношений
Киевского национального университета им. Тараса Шевченко
(Украина, Киев), korininna@gmail.com

Новые нетарифные барьеры в международной торговле в 2010–2015 годах

После Второй Мировой войны тарифы в индустриальных странах были значительно уменьшены и находились в начале 80-х гг. на минимальном уровне. Экономическая интеграция, особенно в странах Западной Европы, способствовала либерализации торговли. Однако в настоящее время наблюдается расширение «выборочной» протекционистской торговой политики, особенно в форме квот, добровольных ограничений экспорта и других нетарифных барьеров, которые позволяют дискриминировать импортные товары в пользу отечественных. К числу таких нетарифных барьеров относятся различные стандарты качества, санитарные ограничения, требования к экологическим характеристикам оборудования, ограничения выпуска лицензий на импорт, административные запреты на продажу отдельных видов продукции в определенных странах.

Во всех странах сторонники ограничения торговли, как правило считают, что их предложения по сокращению взаимодействия экономики их страны с другими экономиками каким–то образом приведут к созданию новых рабочих мест для граждан и увеличат их зарплаты. Они уверены: если заставит потребителей покупать товары и услуги, произведенные внутри страны, ее экономика укрепитс.

Однако ограничения импорта не позволяют потребителям отстаивать свои интересы, обращаясь к зарубежным поставщикам, если отечественные не удовлетворяют их запросы. Поставщики, чье производство зависит от импортных запчастей и сырья, теряют конкурентоспособность на рынках. Одним словом, при отсутствии конкуренции у поставщиков не возникает серьезных стимулов для осознанных попыток к конкурентоспособности их товаров.

Ключевые слова: нетарифные барьеры, ВТО, ограничения, субсидии, дискриминационные меры, тарифы, услуги, лицензирование, санкции, всемирная торговая система, ЕС, международная торговля, государственный контроль.

* * *

УДК 314.74+316.4+325.1

Кукарцев О. В.,
кандидат політичних наук, доцент кафедри
політології та міжнародних відносин,
Національний університет «Львівська політехніка»
(Україна, Львів), oleg.kukartsev@gmail.com

КРИМІНАЛІЗАЦІЯ МІГРАЦІЙНОГО ТРАФІКУ ДО ЄС ЯК ВИКЛИК МІЖНАРОДНІЙ БЕЗПЕЦІ

Досліджено вплив нелегальної міграції на стан міжнародної безпеки. Як головну мету статті визначено аналіз ролі кримінальних суб'єктів, зокрема організованої злочинності, у процесі нелегальної міграції до Європейського Союзу. Особливу увагу приділено безпековим викликам, спричиненим криміналізацією міграційних потоків. На основі використання методів аналізу документів, моніторингу ЗМІ та експертних оцінок встановлено, що нелегальний міграційний потік до Європи призвів до формування кримінального ринку послуг з переправлення мігрантів та біженців. Виявлено, що особливою небезпекою становлять організовані злочинні групи та мережі, які налагодили контрабанду мігрантів до ЄС і торгівлю людьми.

Ключові слова: міжнародна безпека, нелегальна міграція, контрабанда мігрантів, торгівля людьми, транснаціональна організована злочинність.

Міжнародна міграція стала ключовим питанням безпеки і викликає занепокоєння у всьому світі. Цьогорічну кризу міграції та біженців у Європі називають наймасштабнішою з часів Другої світової війни. За даними Міжнародної організації з міграції (МОМ) та Агентства ООН у справах біженців, більше мільйона біженців та мігрантів прибули до Європи від початку 2015 р. [2]. Європейське агентство з охорони кордонів Frontex стверджує, що з січня по листопад 2015 р. кордони Європейського Союзу (ЄС) нелегально перетнули 1,55 млн. мігрантів. Як зазначається, лише в листопаді до ЄС прибули 276 тис. мігрантів, тоді як за весь 2014 р. прибули 283 тис. людей [3]. Загострює проблему формування криміналізованої сфери послуг з переправлення мігрантів до ЄС. Держави, особливо західні, вживають жорстких заходів щодо міграції з міркувань безпеки. У цьому проблемному контексті актуалізується необхідність дослідження загроз, спричинених нелегальною міграцією.

Хвиля академічного інтересу до взаємозв'язку між міграцією людей та безпекою спостерігається з кінця 1980–х рр. Наприкінці холодної війни вчені–міжнародники дискутували щодо того, наскільки у нових повоєнних умовах є задовільним поняття безпеки як чисто захисту держави та її громадян проти зовнішньої воєнної агресії. Три головні дослідницькі школи переглянули таке традиційне тлумачення поняття, а саме копенгагенська школа (Б. Бузан, О. В'ювер, Я. де Вільде), паризька школа (Д. Біго) та валлійська школа

(К. Бус, В. Джонс). Для послідовників копенгагенської школи існує відмінність між «державною безпекою», яка стосується територіального суверенітету, а також «соціальною безпекою», яка пов'язана з формуванням колективної ідентичності та зв'язком між ідентичністю та інтересами. Найбільший внесок копенгагенської школи полягає у впровадженні концепції «сек'юритизації міграції» або «сек'юритизованої міграції» [10; 18]. Згідно копенгагенської школи, міграція була «сек'юритизована» у ЄС. Передусім вона сприймається як загроза, що послаблює національну традицію, ідентичність та соціальну гомогенність. Паризька школа інтерпретувала характер та механізми сек'юритизації міграції на основі методології політичної соціології та постструктуралізму [див., наприклад: 11]. Валлійська школа у дослідженнях міграції та безпеки спиралася на напрацювання політичного реалізму та критичну теорію (грамшанство та франкфуртська школа) [див., наприклад: 12].

Загалом, стан наукового дослідження проблематики міграції та безпеки можна охарактеризувати як всебічно розроблений. Проте, великий вплив мігрантів до Європи в останні два роки і безпекові виклики, які він спричинив, актуалізує подальше вивчення явища. Особливий інтерес викликає дослідження ролі кримінальних суб'єктів, зокрема організованої злочинності, у процесі нелегальної міграції до Європейського Союзу.

За прогнозами Міжнародного валютного фонду (МВФ), до Європи протягом 2015–2017 рр. прибуде близько 4 млн. мігрантів [5]. Меншу цифру називають у Європейській Комісії. Її представники передбачають, що до кінця 2017 р. до Європи можуть прибути 3 млн. мігрантів. Таким чином чисельність населення Євросоюзу зростає на 0,4%, йдеться у доповіді Єврокомісії, опублікованій 5 листопада 2015 р. За оцінками Управління верховного комісара ООН у справах біженців, очікується, що з листопада 2015–го до лютого 2016–го р. з Туреччини до Європи щодня прибуватиме до п'яти тисяч біженців та мігрантів [2]. Агентство ООН з питань біженців прогнозує, що міграція в 2016 р. продовжиться в схожих обсягах, однак у МОМ заявили, що це неможливо спрогнозувати [6].

Більшість шукачів притулку, роботи, кращого життя походять з країн Африки, Близького Сходу, Центральної та Південної Азії. Один з основних маршрутів мігрантів до Європи йде через країни північної Африки та Середземне море до Іспанії та Італії, а звідти до інших держав Західної Європи. Переважна більшість прямує до Німеччини. Другий основний шлях йде через Балкани. Він веде з Туреччини до Греції, далі через Македонію, Сербію, Хорватію, Словенію, Угорщину та Австрію до Німеччини.

Вплив мігрантів та біженців створює чимало проблем. Передусім слід відзначити небезпеки подорожі для самих людей, які прямують до Європи. Близько 3700 людей загинули у 2015 р., намагаючись перетнути Середземне море [4]. Не менш небезпечним є й суходільний шлях. Резонансний випадок стався у серпні в Австрії, коли на узбіччі автобану знайшли вантажівку зі тлами мертвих мігрантів. Поліція вважає їх усіх жертвами контрабандистів, які займаються нелегальним перевезенням людей.

Слід відзначити, що міграція не є суто стихійним процесом. Проблема ускладнюється формуванням криміналізованого ринку послуг з переправлення

мігрантів до Європи. Оскільки можливості легальної міграції обмежені, мігранти часто звертаються до послуг контрабандистів, причому за умов посилення імміграційного контролю роблять так усе частіше. Контрабандою мігрантів цілком можуть займатися злочинці–одинаки з мінімальним рівнем організації. Упродовж своєї подорожі мігранти отримують різні види допомоги від окремих людей та різних груп, хоча було б важко описати багатьох з «помічників», як організовані злочинні угруповання.

Проте незаконне переправлення і торгівля людьми переважно поєднуються зі складними операціями з участю великої кількості злочинців. Поруч з індивідуальними контрабандистами та дрібними групами сформувалася злочинна транснаціональна мережа, яка організовує нелегальний міграційний трафік людей з країн Африки та Азії до Західної Європи. Як відзначає глава Європолу Роб Вейнрайт, злочинні мережі простягаються від Африки на південь від Сахари до Скандинавії, з десятками тисяч людей, які залучені у торгівлю. Р. Вейнрайт зауважує, що Європол ідентифікував 10700 підозрюваних тільки у 2015 р., натякаючи на масштаби нелегального бізнесу. Учасниками є велике коло осіб – від дрібних злочинців, які підробляють паспорти, таксистів, які перевозять мігрантів всередині країн та через державні кордони до організованих кримінальних синдикатів. Аналогічні дані містять аналітичні матеріали Управління ООН з наркотиків та злочинності. Вони вказують, що злочинці, які займаються незаконним переправленням мігрантів і торгівлю людьми, можуть діяти самостійно, разом із спільниками або у складі організованих груп та мереж [15].

Транснаціональний характер контрабанди та/або торгівлі людьми, обсяги транзиту та стабільність злочинної діяльності є ознаками, які дозволяють судити про рівень організації злочинної мережі, яка стоїть за тим чи тим контрабандним або торгівельним потоком. Виходячи з цього спеціалістами Управління ООН з наркотиків та злочинності була розроблена типологія, у якій виділяється три типи торгівлі людьми [13, с. 14]. На нашу думку, ця типологія придатна й для виокремлення типів контрабанди мігрантів. До першого типу відносяться операції на місцевому рівні. Характерні особливості: торгівля або контрабанда здійснюється в межах однієї країни або невеликої території; злодії діють поодиночки або по декілька осіб; невелика кількість осіб, які перевозяться; малі витрати та невисокий прибуток; відсутність жорсткої організації. До другого типу відносяться середні операції на субрегіональному рівні. Специфічні ознаки: торгівля або контрабанда здійснюється у межах одного або декількох сусідніх субрегіонів; торгівці людьми/контрабандисти діють невеликими групами; мала кількість осіб, які перевозяться; витрати та прибуток залежать від кількості транспортних осіб; більш-менш розвинена організація. Третім типом є великі операції на міжрегіональному рівні. Типові риси: торгівля/контрабанда здійснюється на великій відстані та охоплює різні регіони світу; торгівці/контрабандисти входять до складу організованих злочинних груп; велика кількість осіб, які перевозяться; високі витрати та високі прибутки; для переправлення великої кількості людей на великій відстані необхідна складна організаційна структура; стабільний характер діяльності [13, с. 14].

Як приклад останнього типу, можна навести створення вихідцями з Афганістану мережу для переправлення нелегальних мігрантів до Європи. Її вдалося виявити Федеральній розвідувальній службі Німеччини. За словами глави німецької розвідки Гергарда Шиндлера, «в Афганістані виникла дуже професійна структура контрабандистів, чия мережа поширюється по всій Туреччині і далі на Грецію, Італію та Францію» [7]. Він вважає, що контрабандистам грає на руку погіршення безпеки та економічної ситуації в Афганістані, і все більше людей хочуть залишити країну [7].

Афганське угруповання лише одне з багатьох. Нелегальним переправленням людей займаються транснаціональні організовані злочинні групи з Африки, Італії, Туреччини, Балканського півострова, Центральної та Східної Європи. Так, для підпільного перетину Сахари потрібна допомога професійних провідників та інших осіб. У Сегіет-ель-Хамрі (регіоні на півночі Західної Сахари), в 2004 р. близько 20 добре організованих груп контрабандистів забезпечували переправлення нелегалів човнами на Канарські острови. З одного пасажера злочинці брали близько 3000 €. Кожна група була забезпечена власним захистом з боку корумпованих правоохоронців транзитних держав та здійснювала операції з набору мігрантів у Рабаті та Касабланці.

Подібні структуровані групи були виявлені у Малі, Мавританії та Сенегалі. Марокканські організації мають монополію на переправлення через море Альборан та Гібралтарську протоку до південної Іспанії, а також на операції з виготовлення підроблених документів для отримання допуску до іспанських міст Сеута та Мелілья. За необхідності ці групи використовують широке коло учасників. Вони можуть мати зв'язки з групами прийому у материковій Іспанії і навіть з іспанськими роботодавцями, які потребують дешевої робочої сили.

Дуже схожа ситуація у Лівії. Велика кількість мігрантів, які відправляються з цієї країни, перевозяться організованими групами контрабандистів, розташованими у головних пунктах відправлення, таких як Зуара, Злітен та інші. Італійська влада вказує, що принаймні п'ять лівійських груп поодиночки діють у Зуарі. Лівійські групи можуть використовувати єгипетських або туніських моряків. Морське переправлення коштує близько 2 тис. € з мігранта, що робить переправлення надзвичайно вигідним для контрабандистів. Лівійські групи можуть бути пов'язані з іншими контрабандистськими організаціями, які працюють на маршрутах із Західної та Східної Африки. Є ознаки невеликих регіональних мереж, таких як ті групи, що базуються у головних пунктах відправлення і зв'язані з тими групами, які працюють уздовж пустельних маршрутів Судану та Чаду та у аеропорті Куфра (Лівія) [16].

По-іншому, ніж на узбережжі, працюють контрабандисти з Малі та Нігеру. Аеропорти малійського міста Гао та нігерійського міста Агадес – два важливих та відносно дешевих перевалочних пункти для доступу мігрантам з Центральної та Західної Африки до Магрибу в декількох точках, особливо через Таманрассет до Гібралтарської протоки (для подальшого відправлення в Іспанію) або через Себа до лівійського узбережжя (для тих, хто збирається досягти Італії) [16, с. 25]. У Гао та Агадесі контрабандисти виступають як посередники, надаючи усї види міграційних послуг, від підроблення

документів до перевезення пустелею. Водіями вантажівок або провідниками традиційно є туареги, які знають пустелю та її важкі умови, забезпечуючи перехід через піски до Марокко або Лівії.

Аддис-Абеба відіграє аналогічну роль для східно-африканського маршруту. Агенти або посередники працюють з різними типами мігрантів, відповідно до етнолінгвістичних або племінних зв'язків. Знову ж таки, документи або просто проходження можна купити. Як туареги використовуються у Західній Африці, інші тубільні кочові групи використовуються на Сході. Гарантією довговічності свого бізнесу для контрабандистів є добра репутація серед емігрантської спільноти.

Контрабандисти, які діють у близькосхідних транзитних пунктах до Туреччини є місцевими агентами або посередниками. Ці агенти беруть на себе відповідальність за різні етапи здійснення подорожі мігрантів. Контрабандистські мережі на турецькому узбережжі також мають структуровану організацію. Базуючись у пунктах відправлення, ці групи мають контакти з посередниками на транзитних станціях. З узбережжя Туреччини щодня відпливають десятки човнів із мігрантами. Як пише В. Рибак, у Стамбулі, одному з найбільших міст світу, де проживає близько 20 млн. осіб, надзвичайно складно відстежити шляхи, якими біженці проникають у ЄС [9]. «З огляду на зростання популярності цього напрямку організація нелегальних перевезень стала прибутковим бізнесом багатьох турків, хоч і ризикованим – як для організаторів, так і для клієнтів» [9].

За оцінками експертів, за рівнем прибутковості з цим бізнесом здатна конкурувати тільки наркоторгівля. У 2015 р. контрабандисти отримали рекордний прибуток від доставлення біженців та мігрантів у Європу – від 3 до 6 млрд. \$. Такі дані європейським правоохоронцям вдалося отримати завдяки опитуванню 1500 прохачів притулку, біженців та економічних мігрантів. Виявилося, що 90% з них платили злочинним синдикатам за трансфер до Європи (у середньому за транспортування кожного мігранта платять від 3 до 6 тис. \$) [14]. Подекуди сума за переправлення може коливатися від 12 до 18 тис. €, коли йдеться про організований східно-азійськими мафіозними групами трансконтинентальний трафік з південно-східної Азії через Африку до Західної Європи [16, с. 14]. Як бачимо, переправлення до Європи коштує доволі великих грошей, і чимало мігрантів та біженців, які добираються до країн ЄС – не найужденніші представники своїх суспільств.

Так, наприклад, у німецькому уряді вважають багатьох афганських прохачів притулку у Німеччині відносно заможними людьми. Як правило, «до Німеччини приїждять афганські представники середнього класу, які в своїй країні живуть у відносній безпеці і достатку, – відзначає «Європейська правда» з посиланням на «Frankfurter Allgemeine Zeitung». Бідняки з районів, де найчастіше відбуваються зіткнення між урядовими військами і рухом Талібан, не мають достатньо грошей, щоб заплатити контрабандистам для подорожі в Європу» [7]. Відтак, офіційний Берлін вважає таких прохачів притулку економічними мігрантами і відмовляє їм у статусі біженців.

Окремою проблемою є те, що мігранти та біженці є привабливою та легкою здобиччю для злочинців.

Подорожні можуть бути пограбованими, ошуканими, потрапити у неволю, зазнавати різних форм експлуатації.

Особливо вразливими є неповнолітні та жінки. Так, після прибуття до Європи невідома доля 10 тис. дітей, яких не супроводжували старші, – повідомляє керівництво Європолу. Усі вони зникли після реєстрації в державних органах. Правоохоронці побоюються, що частина дітей могла стати жертвами торгівців людьми. «Ми шукаємо 10 тисяч дітей, – говорить глава адміністрації Європолу Б. Дональд. – Не усі з них потрапили в руки злочинців. Можливо, деякі були передані членам сім'ї. Просто ми не знаємо, де вони перебувають, що вони роблять або з ким вони є» [17].

У травні італійська влада попередила, що майже 5 тис. дітей зникли з центрів прийому прохачів притулку від літа 2014 р. У жовтні влада південного шведського міста Треллеборг повідомила, що зникли приблизно тисяча дітей-біженців, які приїхали без супроводу дорослих, та молодих людей, що прибули за останні місяці. Представник Європолу також сказав, що багато неповнолітніх могли зникнути, прибувши до Греції [1]. Станом на 1 січня 2016 р. у Німеччині вважалися зниклими 4749 безпритульних дітей-мігрантів. У Федеральному відомстві кримінальної поліції Німеччини відзначили, що частину зниклих дітей знаходять при повторних реєстраціях, але неможна виключати, що більшість опинилася в руках злочинців [8]. Діти можуть використовуватися злодіями для здійснення дрібних злочинів, заняття жебрацтвом, трудової та сексуальної експлуатації.

Отже, нелегальний міграційний потік до Європи призвів до формування кримінального ринку послуг з переправлення мігрантів та біженців. Особливу небезпеку становлять організовані злочинні групи та мережі, які налагодили контрабанду мігрантів до ЄС і торгівлю людьми. Очевидно, подолання міграційної кризи багато у чому залежатиме від заходів боротьби зі злочинними структурами, які організовують трафік мігрантів та біженців до Європи.

Список використаних джерел

1. В Європі «зникли» 10 тисяч дітей-мігрантів [Електронний ресурс] // Веб-сайт Української служби ВВС (31.01.2016). – Режим доступу: http://www.bbc.com/ukrainian/society/2016/01/160131_migrant_crisis_children_she
2. До кінця 2017 року у Європі очікують 3 мільйони мігрантів [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Радіо Свобода» (05.11.2015). – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/news/27347408.html>
3. З початку року кордони ЄС нелегально перетнули 1,55 млн. мігрантів [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Європейська правда» (15.12.2015). – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/12/15/7042255/>
4. Кількість мігрантів, що прибули до ЄС в 2015 році, перевищила 1 млн. осіб [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Європейська правда» (22.12.2015). – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/12/22/7042597/>
5. Лагард нашла пользу в притоке мигрантов в Европу [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Фокус» (20.01.2016). – Режим доступу: <https://focus.ua/world/344169/>
6. MOM: 2015 року до Європи прибули понад мільйон мігрантів [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Радіо Свобода» (22.12.2015). – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/archive/worldnews/latest/630/2729.html?id=27442821>
7. Німецька розвідка: афганці створили мережу із перевезення біженців до ЄС [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Європейська правда» (03.11.2015). – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/11/3/7040267/>
8. Почти 5 тыс. беспризорных детей-беженцев пропали в Германии, – полиция [Електронний ресурс] // Інтернет-видання «Цензор.NET» (03.02.2016). – Режим доступу: http://censor.net.ua/news/372478/pochti_5_tys_besprizornyh_deteyibejentsev_propali_v_germanii_politsiya
9. Рибак В. Негостинна Європа [Електронний ресурс] // Віталій Рибак // Інтернет-видання «Тиждень.ua» (31 липня 2015). – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/World/142422>
10. Buzan B. Security: A New Framework for Analysis / Barry Buzan, Ole Wæver and Jaap de Wilde. – Boulder and London: Lynne Rienner Publishers, 1997. – 300 p.
11. Controlling Frontiers: Free Movement into and within Europe / Edited by Didier Bigo and Elspeth Guild. – Aldershot: Ashgate, 2005. – 283 p.
12. Critical Security Studies and World Politics / Edited by Ken Booth. Boulder, CO: Lynne Rienner Publishers, 2005. – 336 p.
13. Global report on trafficking in persons – 2014 [Електронний ресурс] / Vienna, United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). – New York: United Nations, 2014. – Режим доступу: https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/GLOTIP_2014_full_report.pdf
14. McDonald-Gibson C. Refugee crisis: Human traffickers 'netted up to £4bn last year' [Електронний ресурс] / Charlotte McDonald-Gibson // Independent (17.01.2016). – Режим доступу: <http://www.independent.co.uk/news/world/europe/refugee-crisis-human-traffickers-netted-up-to-4bn-last-year-a6816861.html>
15. The Globalization of Crime: A Transnational Organized Crime Threat Assessment (Report) [Електронний ресурс] / United Nations Office on Drugs and Crime. Vienna: UNODC, 2010. – Режим доступу: https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/tocta/TOCTA_Report_2010_low_res.pdf
16. The role of organized crime in the smuggling of migrants from West Africa to the European Union (Report) [Електронний ресурс] / United Nations Office on Drugs and Crime. Vienna: UNODC, 2011. – Режим доступу: https://www.unodc.org/documents/human-trafficking/Migrant-Smuggling/Report_SOM_West_Africa_EU.pdf
17. Townsend M. 10,000 refugee children are missing, says Europol [Електронний ресурс] / Mark Townsend // The Guardian (30.01.2016). – Режим доступу: <http://www.theguardian.com/world/2016/jan/30/fears-for-missing-child-refugees>
18. Wæver O. Identity, Migration and the New Security Agenda in Europe / Ole Wæver, Barry Buzan, Morten Kelstrup and Pierre Lemaître. – New York: St. Martin's Press, 1993. – 221 p.

References

1. V Yevropi «znykly» 10 tysiach ditei-mihrantiv [Elektronnyi resurs] // Veb-sait Ukrainskoi sluzhby VVS (31.01.2016). – Rezhym dostupu: http://www.bbc.com/ukrainian/society/2016/01/160131_migrant_crisis_children_she
2. Do kintsia 2017 roku u Yevropi ochikiuit 3 miliony mihrantiv [Elektronnyi resurs] // Internet-vydannia «Radio Svoboda» (05.11.2015). – Rezhym dostupu: <http://www.radiosvoboda.org/content/news/27347408.html>
3. Z pochatku roku kordony YeS nelehalno peretnuly 1,55 mln. mihrantiv [Elektronnyi resurs] // Internet-vydannia «Evropeiska pravda» (15.12.2015). – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/12/15/7042255/>
4. Kil'kist mihrantiv, shcho prybulu do YeS v 2015 rotsi, perevyschyla 1 mln osib [Elektronnyi resurs] // Internet-vydannia «Evropeiska pravda» (22.12.2015). – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/12/22/7042597/>
5. Lagard nashla pol'zu v pritoke migrantov v Evropu [Elektronnij resurs] // Internet-vidannja «Fokus» (20.01.2016). – Rezhim dostupu: <https://focus.ua/world/344169/>
6. MOM: 2015 roku do Yevropy prybulu ponad milion mihrantiv [Elektronnyi resurs] // Internet-vydannia «Radio Svoboda» (22.12.2015). – Rezhym dostupu: <http://www.radiosvoboda.org/archive/worldnews/latest/630/2729.html?id=27442821>
7. Nimetska rozvidka: afhantsi stvoryli merezhu iz perevezennia biznestsiv do YeS [Elektronnyi resurs] // Internet-vidannia «Evropeiska pravda» (03.11.2015). – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/news/2015/11/3/7040267/>
8. Pochti 5 tys. besprizornyh detej-bezhencev propali v Germanii, – policija [Elektronnij resurs] // Internet-vidannja «Cenzor.NET» (03.02.2016). – Rezhim dostupu: http://censor.net.ua/news/372478/pochti_5_tys_besprizornyh_deteyibejentsev_propali_v_germanii_politsiya

9. Rybak V. Nehostynna Yevropa [Elektronnyi resurs] / Vitalii Rybak // Internet-vydannia «Tyzhden.ua» (31 lypnia 2015). – Rezhim dostupu: <http://tyzhden.ua/World/142422>

10. Buzan B. Security: A New Framework for Analysis / Barry Buzan, Ole Wæver and Jaap de Wilde. – Boulder and London: Lynne Rienner Publishers, 1997. – 300 p.

11. Controlling Frontiers: Free Movement into and within Europe / Edited by Didier Bigo and Elspeth Guild. – Aldershot: Ashgate, 2005. – 283 p.

12. Critical Security Studies and World Politics / Edited by Ken Booth. Boulder, CO: Lynne Rienner Publishers, 2005. – 336 p.

13. Global report on trafficking in persons – 2014 [Elektronnyi resurs] / Vienna, United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). – New York: United Nations, 2014. – Rezhim dostupu: https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/GLOTIP_2014_full_report.pdf

14. McDonald-Gibson C. Refugee crisis: Human traffickers 'netted up to £4bn last year' [Elektronnyi resurs] / Charlotte McDonald-Gibson // Independent (17.01.2016). – Rezhim dostupu: <http://www.independent.co.uk/news/world/europe/refugee-crisis-human-traffickers-netted-up-to-4bn-last-year-a6816861.html>

15. The Globalization of Crime: A Transnational Organized Crime Threat Assessment (Report) [Elektronnyi resurs] / United Nations Office on Drugs and Crime. Vienna: UNODC, 2010. – Rezhim dostupu: https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/tocta/TOCTA_Report_2010_low_res.pdf

16. The role of organized crime in the smuggling of migrants from West Africa to the European Union (Report) [Elektronnyi resurs] / United Nations Office on Drugs and Crime. Vienna: UNODC, 2011. – Rezhim dostupu: https://www.unodc.org/documents/human-trafficking/Migrant-Smuggling/Report_SOM_West_Africa_EU.pdf

17. Townsend M. 10,000 refugee children are missing, says Europol [Elektronnyi resurs] / Mark Townsend // The Guardian (30.01.2016). – Rezhim dostupu: <http://www.theguardian.com/world/2016/jan/30/fears-for-missing-child-refugees>

18. Wæver O. Identity, Migration and the New Security Agenda in Europe / Ole Wæver, Barry Buzan, Morten Kelstrup and Pierre Lemaitre. – New York: St. Martin's Press, 1993. – 221 p.

Kukartsev O. V., PhD in Political Science, Associate Professor of the Department of Political Science and International Relations of Lviv Polytechnic National University (Ukraine, Lviv), oleg.kukartsev@gmail.com

Criminalization of migrant traffic to the EU as challenge to international security

The effect of irregular migration on the state of international security is investigated. As the main purpose of the article is defined analysis of the role of criminal subjects (including organized crime) in the process of irregular migration into the European Union. Particular attention is given to the security challenges caused by the criminalization of migration flows. On the basis of the use of methods of analysis of documents, media monitoring and expert evaluation it was found that the flow of irregular migration to Europe has led to the formation of the criminal market for smuggle migrants and refugee services. It has been found that a particular danger is posed by organized criminal groups and networks that have established smuggling of migrants into the EU and human trafficking.

Keywords: international security, irregular migration, migrant smuggling, human trafficking, transnational organized crime.

Кукарцев О. В., кандидат политических наук, доцент кафедры политологии и международных отношений, Национальный университет «Львовская политехника» (Украина, Львов), oleg.kukartsev@gmail.com

Криминализация миграционного трафика в ЕС как вызов международной безопасности

Исследовано влияние нелегальной миграции на состояние международной безопасности. В качестве главной цели статьи определен анализ роли криминальных субъектов (в частности организованной преступности) в процессе нелегальной миграции в Европейский Союз. Особое внимание уделено вызовам безопасности, вызванным криминализацией миграционных потоков. На основе использования методов анализа документов, мониторинга СМИ и анализа экспертных оценок установлено, что нелегальный миграционный поток в Европу привел к формированию криминального рынка услуг переправки мигрантов и беженцев. Обнаружено, что особую опасность представляют организованные преступные группы и сети, которые наладили контрабанду мигрантов в ЕС и торговлю людьми.

Ключевые слова: международная безопасность, нелегальная миграция, контрабанда мигрантов, торговля людьми, транснациональная организованная преступность.

* * *

УДК 327

Аманмурадов Н., кандидат политических наук, Надзвичайний і Повноважний Посол Туркменістану в Україні (Україна, Київ), embassy@ambturkm.org.ua

ТРАНСПОРТНА ПОЛІТИКА ЯК ІМІДЖЕУТВОРЮЮЧИЙ ЧИННИК ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ СТРАТЕГІЇ ТУРКМЕНИСТАНУ

Визначено основні пріоритети транспортної політики сучасного Туркменістану в контексті формування його позитивного іміджу, соціально-економічної модернізації туркменського суспільства й ініціатив Президента Г. Бердимухамедова, з метою послідовної інтеграції країни в світову транспортну систему. Розкрито значення низки важливих документів, пов'язаних з розвитком Сєвразіатських автотранспортних зв'язків через територію Туркменістану і створенням його стійкої транспортної системи.

Ключові слова: імідж країни, транспортна політика, інвестиційна політика, транспортна інфраструктура.

Сьогодні політичний імідж будь-якої країни визначається тими завданнями, постановка яких відповідає вимогам часу, а їх успішне розв'язання – кардинально відповідає найбільш важливим викликам часу ситуації як всередині окремої країни, так і за її межами [1].

Після набуття незалежності державами Центральної Азії, формування їх зовнішньої політики відбувалося в складних умовах балансування між різними центрами сили. З огляду на це актуальним і значущим представляється приклад розвитку однієї з центральноазіатських країн – Туркменістану, який за допомогою політики позитивного нейтралітету, використовуючи власні запаси газу і нафти, зумів подолати труднощі перехідного періоду і розвиває нині економічні і правові механізми задля формування «демократичної, правової і світської держави» (ст. 1 Конституції Туркменістану).

За 20 років в Туркменістані засвоєно інвестицій в обсязі 117 мільярдів 200 мільйонів доларів США. За цей час було побудовано і введено в експлуатацію 250 заводів і фабрик, 26 мільйонів квадратних метрів житла, 187 лікарень і лікувально-оздоровчих центрів, 394 школи, 310 дитячих садків, 94 закладів культури, 39 вишкочасних готелів, понад 70 адміністративних будівель міністерств і відомств, а також електростанції, залізниці, аеропорти, великі мости і газопроводи. Сьогодні в державі будується більше 2-х тисяч великих об'єктів [2].

Незалежний Туркменістан зазнав одночасно кілька трансформацій: модернізацію політичної системи, перехід до ринкових відносин в економіці, глибоку психологічну перебудову людини, яку була проголошено найвищою цінністю туркменського суспільства. За словами Президента Туркменістану Г. Бердимухамедова, виникла необхідність «сучасну ідею суспільного розвитку втілити через залученість у цей процес людської особистості, без чого будь-яка національна ідея правління як погано натягнутий канат над гірською прірвою» [3, с. 2]. Завдяки творчому використанню історичного досвіду, Туркменістан зумів ефективно використати можливості державного регулювання ринкових економічних процесів, включаючи перехід до ринку і розвиток підприємництва. Завдяки цим заходам населення Туркменістану фактично не зазнало тих наслідки і складнощів, які спричинило застосування в деяких країнах так званої «шокової терапії» [4].

До різних аспектів життя держав Центральної Азії, в тому числі Туркменістану, зверталися багато дослідників